

Det är mörkt när ej jag ser dig

Är du yllet i min matta
är du målningen på min vägg
är du sidenet i lakanen
är du telningen från duvans ägg
Är du doften i atriets rosor
är du värmen från leende sol
är du fägnaden i alla färger
eller marmorn i vilandes stol

Är du sången i min lyra
är du klangen som följer min röst
är du tystnaden i slummerns värld
är du drömmen där jag söker tröst
Är du ensam om att ej veta
att du älskas av gårdens staty
som orörlig står uti regnet
stilla blänker när månen är ny

Det är mörkt när ej jag ser dig
alltför mörkt, och natten är lång
Att cikadan ville vakna nu
liva nätterna upp med sin sång!
Att oliven ock ville mogna
falla ned i min utsträckta hand
den som marmor är liksom stolen
den som annat ej är än blott sand.

26/5 1986

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lena Söderkvist med Poeter.se id #49238 innehar upphovsrätten